

Kære politikere.

Man kan som borger få tilkendt en §56 ved kronisk eller langvarig sygdom, hvis der er risiko for øget fravær fra arbejdet, så har man jvf. sygedagpengeloven mulighed for, at få en §56 aftale, der nedsætter arbejdsgiverens udgifter i forbindelse med fraværet.

Den godkendes for en periode på 2 år, af gangen.

Problemet er, at man skal have mindst 10 x §56 i løbet af de sidste 12 mdr. når den skal genoptages efter de 2 år. Har man ikke dette, mister man den.

Arbejdsgiveren, som f.eks. i vores tilfælde som fængselsbetjente, køre efter "Bradford modellen" (Bradford faktoren er et internationalt anerkendt nøgletal til analyse af sygefravær i en virksomhed. En medarbejders Bradford faktor beregnes for en 12 måneders periode. Man kan vælge både at medtage barn syg og egen sygedage i rapporten. Medarbejdere med et højt antal sygeperioder får en høj Bradford faktor), så når man har for mange sygedage/sygefravær, så indkaldes man til sygesamtale, der registreres i ens personjournal.

Så hvis man tager mig som et eks.;

Jeg har fået konstateret Kronisk Belastnings Syndrom, som konsekvens af den behandling, jeg har fået af ledelsen i Kriminalforsorgen.

(Sygdommen er karakteriseret ved subjektive symptomer i form af bl.a. træthed, nedsat koncentrationsevne, hukommelsesbesvær, depression, angst og smerter i bevægeapparatet, ryg, hoved og mave på baggrund af mangeårige, svære sociale, psykiske og fysiske belastninger aka PTSD).

Jeg er nu ansat i en anden institution, men stadig i Kriminalforsorgen. Og jeg har sammen med lægen fået tilkendt en §56, så jeg de dage, hvor jeg er mest ramt, kan trække stikket med en §56 og arbejdsgiveren kan få min løn refunderet ved kommunen. Altså en win win for arbejdsgiveren.

Problemstillingen er følgende;

1. At jeg har måske ikke behov for, at bruge 10 x §56 om året, men eks. kun 2-5 om året. Men gør jeg det, mister jeg den.
2. Hvis jeg tager de 10, som jeg er "pålagt for ikke at miste den", kaldes jeg til sygesamtale og man overvejer om man stadig kan have mig ansat, da mit sygefravær er for højt.

Jeg har lige været til sygesamtale og fik af vide, at hvis ikke jeg var mindre syg fremadrettet, så vil min mulighed for, at tage ekstravagter, blive frataget mig og man vil se ind på, om man kunne gøre andre tiltag.

Når man bliver "truet på jobbet", fordi man bruger en §56, de i øvrigt selv er skyld i, at man har brug for, så er der noget galt med den §56 og der er noget galt med brugen af Bradford modellen.

Hvorfor er det, at der skal være max dage på en §56?

Vi som f.eks. fængselsbetjent, arbejder måske 12-14 dage om måneden. Resten af måneden har vi fri og mulighed for, at tage ekstra vagter, i et fag der er MAX presset.

Det er ikke nemt at sige, at grundet det ene eller det andet, så udløser det, en "dag hjemme til en §56". Men i mit tilfælde, er det IKKE de indsatte der udløser det, men ledelsen.

Har man overhovedet hjemmel til, at sige, "Du må ikke tage ekstra vagter", fordi du bruger din §56.?

Vi er en hel del fængselsbetjente der er tilkendt en §56, fordi vi gennem tiden bliver ødelagte/mærket i dette fag. Som arbejdsgiver, burde man da sætte pris på, at man får refunderet nogle sygepenge, så det ikke koster dem noget, for det "firmaet egentlig selv har været skyld i".

Og at have gennemsnitligt 10 sygedage årligt, er vel ikke overdreven "for meget". Det er vel tilsvarende 2 gange årlige influenzaer, for en fuldtidsansat med et almindelig 8-16 job.

En §56 er vel lavet for, at passe på individet den er blevet tildelt og for, at arbejdsgiveren ikke skal være økonomisk ramt af, at medarbejderen er syg, ikke.?

Måske man skulle se ind på, om §56 skulle ændres i de pressede erhverv, såsom militær, politi, fængselsbetjente, skadestue/traume personale, Falck reddere etc. Vi arbejder alle i et presset fag, men også et fag hvor arbejdstiden ikke er 8-16 hverdag, så vi har fridage hvor vi kan restituere og derfor i perioder godt kan overskue noget ekstra arbejde.

Og måske man skulle se ind på, om Bradford modellen er den bedste model, til et presset fag, hvor vi er så underbemandet konstant, og man ikke tør lægge sig syg, i skræk for indkaldelse til sygesamtale eller at blive smidt i helbredsnet og derefter fyret.

Nu skriver bl.a. Majbritt Birkholm fra Dansk Folkeparti, om en fængselsbetjent der er ramt af PTSD og at I den 30 januar, skal se ind på og tale omkring "De Blå Veteraner" skal have samme hjælp som "De Grønne Veteraner". Kan I ikke også diskutere muligheden for, hvordan vi der er ramte, kan blive i et job vi elsker, uden konstant, at skulle føle os jagtet af et system som Kriminalforsorgen, der gerne vil opfinde og sætte deres egne regler og love?

På forhånd tak.